

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

7 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa T-192/01 R,

Lior GEIE, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat V. Marien ja J. Choucroun, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään H. van Lier, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan komission maksamaan sopimuksen Altener — Agores nro XVII/4.1030/Z/99-085 osalta 68 070 euron suorituksen voimassa olevan Belgian

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

lainsäädännön mukaisine laillisine korkoineen 23.7.2001 lukien kahdeksassa päivässä päätöksen julistamisesta kultakin viivästyspäivältä laskettavan 100 euron sakon uhalla,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskeva lainsäädäntö

- 1 Neuvosto antoi 25.7.1985 asetuksen N:o 2137/85 eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ELEY) (EYVL L 199, s. 1).
- 2 Asetuksen N:o 2137/85 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Etuyhtymän jäsenet vastaavat täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti sen kaikista velvoitteista. Tällaisen vastuun seuraamukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaan.

2. Ennen kuin etuyhtymän selvitystila on päättynyt, velkojat eivät voi vaatia jäseneltä maksua yhtymän velvoitteen perusteella, elleivät he ole ensin vaatineet maksua yhtymältä ja maksua ei kohtuullisessa ajassa ole suoritettu.”

3 Asetuksen N:o 2137/85 34 artiklassa säädetään, että ”se, jonka jäsenyys etuyhtymässä on lakannut, vastaa edelleen 24 artiklan mukaisesti velvoitteista, jotka ovat syntyneet etuyhtymän toiminnassa ennen jäsenyyden lakkaamista, jollei 37 artiklan 1 kohdasta muuta johdu”.

Tosiseikat ja menettelyn kulku

4 Kantajana olevan etuyhtymän perustivat 4.1.1996 kymmenen jäsentä, joihin kuuluu Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö Deira (jäljempänä SA Deira). Neljä uutta jäsentä liittyi kantajana olevaan etuyhtymään 7.10.1998.

5 Välimiehakemus koskee sopimusta Altener — Agores nro XVII/4.1030/Z/99-085 (jäljempänä Agores-sopimus), joka tehtiin komission ja kantajan välillä monivuotisesta ohjelmasta uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseksi yhteisössä (Altener II) 18 päivänä toukokuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/352/EY (EYVL L 159, s. 53) käyttöön otetun Altener II -ohjelman yhteydessä. Sopimus liittyi sellaisen internetsivuston toteuttamiseen, jossa annettaisiin tietoa uusiutuvista energialähteistä ja edistettäisiin niiden käyttöä, sekä sellaisen portaalin luomiseen, jonka kautta olisi mahdollista päästä kaikkiin uusiutuvia energialähteitä koskeviin tietolähteisiin.

- 6 Agores-sopimuksen mukaan komissio muun muassa rahoittaa 100 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista 170 175 euroon saakka. Sopimuksen mukaan 30 prosenttia näistä kustannuksista piti maksaa 60 päivän kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta, 30 prosenttia 60 päivän kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt väliraportin, ja viimeinen erä sen jälkeen kun komissio olisi saanut loppuraportin ja koosteen kustannusten lopullisesta määrästä.

Agores-sopimuksen 5 §:ssä määrätään lisäksi siitä, että kantajan on toimitettava komissiolle kaikki tiedot, joita tämä saattaa vaatia töiden edistymisestä. Sopimuksen 6.2 §:ssä, joka on otsikoitu ”Kolmansien osapuolten osallistuminen sopimuksen täytäntöönpanoon”, määrätään seuraavaa:

”Sopimusluonnokset, joiden mukaan kolmannet osapuolet voivat osallistua ohjelmaan esimerkiksi yhteenliittymän tai alihankinnan perusteella, on erityisesti silloin, kun niihin liittyy sellaisia kolmansia osapuolia, jotka eivät ole Euroopan yhteisön jäseniä, annettava kirjatulla kirjeellä tiedoksi komissiolle, joka voi 30 työpäivän kuluessa kyseisen kirjeen vastaanottamisesta ilmoittaa hylkäävänsä osallistumisen ohjelmaan. Mikäli komissio ei toimi kyseisen määräajan kuluessa, sen katsotaan hyväksyneen sopimusluonnoksen.

Ellei komissio nimenomaisesti muuta ilmoita, sopimuspuoli sitoutuu sisällyttämään tällaisiin kolmansien osapuolten kanssa tehtäviin sopimuksiin kaikki tarpeelliset määräykset, joiden perusteella se kykenee poikkeuksetta täyttämään kaikki sopimusehdot. Sopimuspuoli varmistuu siitä, että tämän pykälän perusteella tehtävät sopimukset eivät vaikuta millään tavoin komissiolle tästä sopimuksesta johtuviin oikeuksiin.”

- 7 Kantaja osoitti 28.12.1999 päivätyllä kirjeellä komissiolle ”alihankintaa koskevan tiedoksiannon”. Tähän tiedoksiantoon oli liitetty sopimus, joka oli otsikoitu ”alihankintasopimus” ja joka oli tehty kantajan ja 7.11.1999 Belgian oikeuden mukaan perustetun osakeyhtiön Lior Internationalin välillä. Alihankintasopimuksessa määrätään, että ”[kantaja] antaa alihankintaurakan [Lior Internationalille], joka suostuu panemaan edellä mainitut kolme sopimusta täytäntöön” [”LIOR E.E.I.G. subcontracts to LIOR INTERNATIONAL NV

who accepts the performance of the three contracts referred here above”], ja näihin sopimuksiin kuuluu Agores-sopimus. Alihankintasopimuksen, joka oli tehty lykkäävin ehdoin, olivat allekirjoittaneet kantajan puolesta Deval ja Lior Internationalin puolesta Weber ja Buhlman.

- 8 Kantaja ilmoitti 20.1.2000 päivätyllä kirjeellä komissiolle siitä, että ainoastaan 90 prosenttia palveluista, jotka olivat suorittamatta edellisessä kohdassa mainitun alihankintasopimuksen kohteena olleiden sopimusten täytäntöönpanemiseksi, oli annettu Lior Internationalin tehtäväksi ja että kantaja oli siis edelleen komission sopimuskumppani ja huolehtisi itse raporteista ja muusta yhteistyöstä komission kanssa jäljelle jäävän suorittamatta olleiden palvelujen 10 prosentin osuuden osalta.
- 9 Koska komissio ei vastannut kirjeeseen, kantaja muistutti sille asiasta useita kertoja.
- 10 Komissiolle toimitettiin kirjeellä, joka oli laadittu Lior Internationalin kirjelmäkkeelle ja päivätty 19.6.2000, ensimmäinen Agores-sopimukseen liittynyt väliraportti, joka oli otsikoitu ”Progress Report I”. Kyseisessä kirjeessä pyydettiin, että toinen eräntynyt maksu suoritettaisiin Lior Internationalille, joka kirjeen mukaan oli ottanut hoitaakseen kaiken kantajan toiminnan.
- 11 Pyynnön vastaisesti komissio maksoi keskimmäisen erän eli 51 052,50 euroa Lior Internationalin sijasta kantajalle. Maksu suoritettiin 21.9.2000.
- 12 Komissiolle esitettiin 8.2.2001 toinen väliraportti, joka oli laadittu samalla tavalla otsikolla ”Progress Report II”.

- 13 Komissio ilmoitti 17.5.2001 päivätyllä kirjeellä, ettei se voisi hyväksyä Lior Internationalia alihankkijaksi tai yhteistyökumppaniksi panemaan Agores-sopimusta täytäntöön, ja vaati loppuraportin toimittamista kahden päivän kuluessa.
- 14 Loppuraportti toimitettiin komissiolle 18.5.2001 päivätyllä kirjeellä. Komission sopimuskumppanin yksilöimiseen saatekirjeessä ja itse raportissa käytettiin nimeä Lior. Saatekirjeessä todettiin kuitenkin seuraavaa:

”6. Alkuperäinen sopimuskumppani on yhä Lior GEIE ja näin ollen eräännytynyt viimeinen erä (68 070 euroa) hankkeen täydellisestä toteuttamisesta on maksettava Lior GEIE:lle — pankki DEXIA, tili nro 068-22264659-27.”

- 15 Komissio ilmoitti loppuraportin esittämisen jälkeen lähettämässään 27.6.2001 päivätyssä faxissa, ettei se voisi hyväksyä kustannuksia koskevaa loppuselvitystä sen vuoksi, että kantajan nimi pitäisi mainita siinä ja että selvitykseen sisältyi Lior Internationalille aiheutuneita kustannuksia.
- 16 Deval toimitti 28.6.2001 komissiolle korjatun version kustannuksia koskevasta loppuselvityksestä, ja siinä komission sopimuskumppanin nimeksi mainittiin kantajan nimi.
- 17 Komissio vahvisti 12.7.2001 päivätyssä kirjeessä kantansa ja viittasi lisäksi Agores-sopimuksen 6.2 §:n sanamuotoon (siteerattu edellä 6 kohdassa).

- 18 Kantajan asianajaja osoitti 23.7.2001 päivätyllä kirjeellä komissiolle vaatimuskirjeen.
- 19 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.8.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, johon sisältyi useita Thermie- ja Altener II -ohjelmien yhteydessä tehtyihin sopimuksiin liittyviä vaatimuksia ja jossa vaadittiin muun muassa komission velvoittamista suorittamaan tietyt näihin sopimuksiin perustuvat määrät sekä korvaamaan aiheutuneet vahingot. Kanteessa vaaditaan erityisesti Agores-sopimuksen osalta komission velvoittamista maksamaan 68 070 euron suoritus, joka on viimeinen erä komission tähän sopimukseen liittyvästä rahoitusosuudesta.
- 20 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan komission maksamaan Agores-sopimuksen osalta 68 070 euron suorituksen voimassa olevan Belgian lainsäädännön mukaisine laillisine korkoineen 23.7.2001 lukien kahdeksassa päivässä päätöksen julistamisesta kultakin viivästyspäivältä laskettavan 100 euron sakon uhalla.
- 21 Komissio esitti huomautuksensa tähän välitoimihakemukseen 4.9.2001.
- 22 Asianosaisten lausumat kuultiin 17.9.2001. Kuulemistilaisuuden päätyttyä välitoimista päättävä tuomari lykkäsi menettelyä kuukaudella. Komissiota kehoitettiin tutkimaan kyseisen määräajan kuluessa kantajan sille toimittamat Agores-sopimusta koskevat asiakirjat. Lisäksi komissiota kehoitettiin ilmoittamaan välitoimista päättävälle tuomarille, maksetaanko viimeinen erä, ja mikäli maksetaan, suorituksen maksupäivän, mikäli se toteaisi saaneensa kaikki vaadittavat asiakirjat ja mikäli näiden asiakirjojen perusteella kyettäisiin varmistamaan, että kaikki kustannukset ja menot todellisuudessa vastaavat toimitusta Agores-sopimuksen mukaisesti. Lopuksi komissiota kehoitettiin, siinä tapauksessa, että se löytäisi asiakirja-aineistosta sellaisia seikkoja, joiden vuoksi viimeistä erää ei voitaisi maksaa, ilmoittamaan välitoimista päättävälle tuomarille nämä seikat.

- 23 Komissio ilmoitti 16.10.2001 välitoimista päättävälle tuomarille tulokset tutkimuksesta, jonka se oli suorittanut sille Agores-sopimuksen osalta toimitetuista asiakirjoista. Komissio katsoi, että niiden kustannusten kokonaismäärä, jotka se hyväksyi väliaikaisesti tässä vaiheessa, oli 49 130 euroa, kun se oli maksanut ennakkoina 102 105 euroa.
- 24 Kantaja esitti 18.10.2001 päivätyllä faxilla huomautuksensa 16.10.2001 päiväystä komission kirjeestä. Se ilmoitti välitoimista päättävälle tuomarille haluvansa esittää useita lisähuomautuksia joko kirjallisesti tai uudessa istunnossa.
- 25 Kun otetaan huomioon asiakirja-aineistoon sisältyvät asiakirjat, välitoimista päättävä tuomari katsoo, että hänellä on käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot, jotta hän kykenee antamaan ratkaisun nyt käsiteltävästä välitoimihakemuksesta.

Asian oikeudellinen tarkastelu

- 26 EY 242 ja EY 243 artiklan määräysten sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

- 27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan hakemus toimen täytäntöönpanon lykäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä toimea vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tämä määräys ei ole pelkkä muotovaatimus, vaan siinä edellytetään sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tosiasiallisesti tutkia sen kanteen asiakysymyksen, johon välitoimihakemus liittyy.
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä, joten täytäntöönpanon lykäämistä koskeva vaatimus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia T-211/98 R, *Willeme v. komissio*, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja II-57, 18 kohta). Välitoimista päättävä tuomari punnitsee tarvittaessa myös kyseessä olevia intressejä (asia C-107/99 R, *Italia v. komissio*, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).
- 29 Nyt käsiteltävässä asiassa välitoimista päättävä tuomari pitää asianmukaisena tutkia ensin, täyttyvätkö kiireellisyttä ja intressien punnintaa koskevat edellytykset.

Asiamosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 30 Kantaja esittää olevansa tilanteessa, jossa sen olemassaolo on vaakalaudalla, ja katsoo välitoimista päättävälle tuomarille toimittamiensa asiakirjojen osoittavan, että sille on aiheutumassa lähitulevaisuudessa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

- 31 Kantajan velat sen tavarantoimittajille olivat 15.7.2001 yhteensä 158 021 euroa. Kaksi näistä tavarantoimittajista on sellaisen velkajärjestelyn kohteena, jossa tuomioistuin valvoo niiden saatavien suorittamista, ja tällaisen menettelyn yhteydessä erääntyneiden maksujen laiminlyönti merkitsee sitä, että velkojen loppusuoritus on välittömästi perittävissä.
- 32 Mikäli kantaja ei noudata eräpäiviä tunnontarkasti, sen velkojat eivät epäröi ryhtyä pakkotäytäntöönpanoon jo hallussaan olevien täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen perusteella. Koska kantaja ei ole kyennyt suorittamaan heinäkuussa 2001 erääntyneitä maksujaan, asianomaiset velkojat ovat uhanneet toimittaa annetut tuomiot ulosotonhaltijalle erääntyneen loppusuorituksen ja perimiskulujen pakkotäytäntöönpanoa varten.
- 33 Vaikka kahden tuomion osalta on päästy tuomioistuimessa sopimukseen, useat muut velkojat, joiden saatavia ei ole suoritettu tähän päivään mennessä, eivät epäröi vaatia erääntyneiden saataviensa suorittamista lähitulevaisuudessa.
- 34 Kantajan kassavaranto on lisäksi tällä hetkellä olematon, sillä sen pankkitilin saldo on joko vain hieman positiivinen, 56,10 euroa yhdellä tilillä 17.7.2001, tai negatiivinen, 42,94 euroa toisella tilillä 10.7.2001.
- 35 Kantaja väittää lisäksi, että yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.1.1997 asiassa Antonissen vastaan neuvosto ja komissio antamassa määräyksessä (asia C-393/96 P(R), Kok. 1997, s. I-441) on todettu, että oikeussubjektilla on väli-toimimenettelyssä oikeus saada vastaaja velvoitetuksi suorittamaan väliaikaisesti tietyt määrät, ja tämä pätee sellaisenkin määrän osalta, joka vastaa pääasiassa esitettyä vaatimusta.

- 36 Kantaja vetoaa siihen, että on katsottu, että yritysten yhteenliittymälle aiheutunutta vahinkoa voidaan arvioida siten, että otetaan huomioon sen jäsenten taloudellinen tilanne, kun kyseisen yhteenliittymän objektiiviset intressit eivät ole erillisiä siihen liittyneiden yritysten intresseihin nähden (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 35—38 kohta). Kantaja on esittänyt tältä osin tiettyjä todisteita SA Deiran taloudellisesta tilanteesta, sillä SA Deira on yhtiö, joka omistaa 60 prosenttia kantajana olevasta etuyhtymästä. Nämä seikat osoittavat sen mielestä sen, että kantajan tärkeimmällä jäsenellä ei ole riittäviä varoja kantajan intressien suojelemiseksi. SA Deiralla on näet jo ennestään vakavia ongelmia.
- 37 Lisäksi komission päätös lykätä 68 070 euron suuruisen viimeisen maksuerän suorittamista, jota kantaja odotti viimeistään heinäkuussa 2001, koska Internet-sivusto oli saatu valmiiksi ja tekniset ja rahoitusta koskevat loppuraportit laadittu, asettaa kantajan erittäin vaikeaan ja haavoittuvaan rahoitustilanteeseen.
- 38 Kantaja korostaa, että vaikka sen jäsenet vastaavat täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti yhdessä otetuista veloista, useat niistä — joista suurin osa on ulkomaille sijoittautuneita — ovat menettäneet kiinnostuksensa hankkeeseen. Kantajan jäseniä, joita oli 14, on enää vain viisi. Kantaja ei harjoita myöskään enää mitään toimintaa.
- 39 Kantajan velkojat vaativat lakkaamatta saataviaan kantajan tärkeimmältä jäseneltä SA Deiralta, koska tämä ei kykene enää suoriutumaan normaalisti rahoitusvastuustaan. Kantaja väittää, että tässä tilanteessa haetun välitoimen epääminen paitsi johtaisi kantajan toiminnan lopettamiseen myös vaarantaisi SA Deiran olemassaolon, koska kyseinen yhtiö ei kykene enää suoriutumaan kantajan veloista, jotka ovat sen vastuulla sen vuoksi, että etuyhtymän jäsenet ovat yhteisvastuussa, ja lopulta tilanne saattaisi johtaa siihen, että luonnolliset hen-

kilöt, jotka ovat sitoutuneet perustamaan kyseisen yhtiön ja pitämään sen toiminnassa, menettäisivät kaiken.

- 40 Kantaja korostaa lopuksi, että mikäli komissio olisi suorittanut erääntyneet määrät ajoissa, kantaja olisi kyennyt maksamaan muun muassa ennakot sitä vastaan tuomioistuimessa määrättyjen maksuvelvoitteiden määrälle ja välttämään tämänhetkisen tilanteen, jossa sitä uhkaa tuomioiden pakkotäytäntöönpano.
- 41 Komissio huomauttaa kiireellisyyttä ja erityisesti taloudellisen vahingon korjaamattomuutta koskevan edellytyksen osalta, että tällaisissa tilanteissa välitoimista määrätään vain poikkeuksellisesti (asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 137 ja 138 kohta). Tässä tilanteessa välitoimien määrääminen olisi erityisen poikkeuksellista, koska vaa-dittu toimenpide on osittain päällekkäinen pääasian kanteen kohteen kanssa. Välitoimi ei näet merkitsisi mitään muuta kuin sitä, että komissio suorittaisi sopimusvelvoitteensa, jotka sille kantajan mukaan kuuluvat. Tällaisessa tilanteessa kiireellisyyden, jota normaalisti edellytetään välitoimien määräämiseksi, pitäisi edellä mainitun oikeuskäytännön mukaisesti olla ”kiistatonta”.
- 42 Komissio toteaa kantajan väitteestä, jonka mukaan sen on vaikeaa suoriutua velkojensa maksamisesta, että kuten ensinnäkin edellä mainitusta asiassa Pfizer Animal Health vastaan neuvosto annetusta määräyksestä (136 kohta) ilmenee, ainoastaan kantajalle aiheutuvat korjaamattomat vahingot voidaan ottaa huomioon tutkittaessa kiireellisyyttä koskevaa edellytystä, ja että toiseksi kantajan taloudellisen elinkelpoisuuden heikkenemisen osalta on otettava huomioon ne mahdollisuudet, jotka se ryhmittymä, johon kantaja kuuluu, kykenee tarjoamaan, ja erityisesti ne varat, joita kantajan jäsenillä on käytettävissään. Komissio korostaa tässä yhteydessä asetuksen N:o 2137/85 24 ja 34 artiklan merkitystä ja sitä, että 24 artiklassa säädetään muun muassa, että ”etu-yhtymän jäsenet vastaavat täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti sen kaikista velvoitteista”.

- 43 Tässä yhteydessä kantajan ei voida katsoa osoittaneen kiistattomasti olevansa tilanteessa, jossa sen olemassaolo saattaa vaarantua, ilman että sillä olisi mahdollisuuksia muutoksenhakuun tai tilanteen korjaamiseen.
- 44 Kantaja kylläkin viittaa tiettyjen velkojien esittämiin erilaisiin painostusyhtiöihin ja uhkauksiin, jotka saattaisivat johtaa pakkotäytäntöönpanoon. Tämän tilanteen yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon ne vaatimukset, joita voidaan kohdistaa kaikkiin kantajan jäseniin niiden asuinpaikasta riippumatta ja myös niihin jäseniin, jotka ovat virallisesti eronneet kantajan jäsenyydestä. Tällaista kokonaiskirjanpidollista arviointia ei ole tehty.
- 45 Intressien punninnan osalta komissio korostaa sitä, että mikäli välitoimihakemus hyväksyttäisiin, sillä saatettaisiin luoda päinvastainen tilanne yhteisön varojen vahingoksi siinä tapauksessa, että pääasiassa esitetty vaatimus hylättäisiin.
- 46 Komissio lisää tältä osin, että sillä on kantajan kanssa vaikeuksia paitsi Agores-sopimuksen, myös muiden Thermie-ohjelman yhteydessä tehtyjen sopimusten osalta. Esiin tulleet ongelmat ovat osittain yhteisiä useille sopimuksille. Välitoimihakemuksen hyväksyminen vain yhden sopimuksen osalta loisi epätasapainotilanteen niihin ratkaisuihin nähden, joita muiden sopimusten osalta voitaisiin esittää.
- 47 Komissio on myös osoittanut kantajalle Thermie-ohjelman yhteydessä tekemiensä sopimusten osalta kaksi takaisinperintää koskevaa määräystä, jotka ovat suuruudeltaan 72 000 euroa. Mikäli näitä maksumääräyksiä ei noudateta, välitoimihakemuksen hyväksymisestä aiheutuisi komissiolle kaksinkertaista taloudellista vahinkoa pääasian kanteen tullessa hylätyksi: toinen vahinko kohdistuisi Agores-sopimukseen, toinen Thermie-ohjelman yhteydessä tehtyihin sopimuksiin.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 48 Vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko väliaikaisen ratkaisun antaminen tarpeellista, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle. Viimeksi mainitun on näytettävä toteen, että se ei voi odottaa pääasian saattamista päätökseen ilman että tällaista vahinkoa syntyisi (asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta; asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 43 kohta ja asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta).
- 49 Vaikka tällaisen vahingon olemassaolon osoittamiseksi ei olekaan tarpeen edellyttää vahingon aiheutumisen näyttämistä toteen ehdottomalla varmuudella vaan on riittävää, että sen syntyminen on odotettavissa tietyllä todennäköisyydellä, kantajan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden vuoksi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa voidaan olettaa aiheutuvan (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta; asia C-377/98 R, Alankomaat v. neuvosto ja parlamentti, määräys 25.7.2000, Kok. 2000, s. I-6229, 51 kohta ja em. asiassa Kreikka v. komissio annetun määräyksen 15 kohta).
- 50 Kantaja vetoaa nyt käsiteltävässä asiassa taloudelliseen vahinkoon. Tältä osin on korostettava komission tavoin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaista vahinkoa ei lähtökohtaisesti voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska siitä voidaan myöhemmin maksaa rahamääräinen korvaus (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-70/99 R, Alpharma v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-2027, 128 kohta).

- 51 Näiden periaatteiden mukaan välitoimihakemus on näissä olosuhteissa perusteltu vain siinä tapauksessa, että on ilmeistä, että ilman tällaista toimenpidettä kantaja on tilanteessa, jossa sen olemassaolo saattaa vaarantua.
- 52 Tältä osin on muistutettava siitä, että kantajan velat tavarantoimittajille olivat 158 021 euroa 15.7.2001 ja että kantajan kassavaranto on tällä hetkellä lähes olematon. Kuten kantajan tilitoimiston 10.8.2001 antamasta kantajan toimittamasta ilmoituksesta ilmenee, nyt käsiteltävässä asiassa vaadittujen 68 070 euron suorittaminen ei auttaisi kantajaa selviytymään velvoitteistaan. Kun otetaan lisäksi huomioon se, että kantaja ei harjoita enää toimintaa, sen intressi välitoimihakemuksen hyväksymiseen vaikuttaa siis vain välilliseltä ja vastaa tosiasiallisesti sen jäsenten intressiä saada velkojaan vähennetyksi siltä osin kuin ne vastaavat täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti näistä veloista.
- 53 Kuten komissio huomauttaa, vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että ainoastaan kantajalle aiheutuvat vahingot voidaan ottaa huomioon tutkittaessa kiireellisyttä koskevaa edellytystä (em. asiassa Pfizer Animal Health v. neuvosto annetun määräyksen 136 kohta).
- 54 Lisäksi on muistutettava, että elinkelpoisuutta koskevassa tutkimuksessa kantajan taloudellista tilannetta arvioitaessa huomioon voidaan ottaa erityisesti sen konsernin ominaisuudet, johon kantaja omistuspohjansa perusteella kuuluu (asia C-12/95 P *Transacciones Maritimas ym. v. komissio*, määräys 7.3.1995, Kok. 1995, s. I-467, 12 kohta; asia T-18/96 R, *SCK ja FNK v. komissio*, määräys 4.6.1996, Kok. 1996, s. II-407, 35 kohta; asia T-260/97 R, *Camar v. komissio ja neuvosto*, määräys 10.12.1997, Kok. 1997, s. II-2357, 50 kohta; asia C-43/98 P(R), *Camar v. komissio ja neuvosto*, määräys 15.4.1998, Kok. 1998, s. I-1815, 36 kohta ja em. asiassa Pfizer Animal Health v. neuvosto annetun määräyksen 155 kohta, joka on pysytetty asiassa C-329/99 P(R), *Pfizer Animal Health ym. v. neuvosto*, 18.11.1999 annetulla määräyksellä, Kok. 1999, s. I-8343, 67 kohta).

- 55 Tämä näkemys perustuu siihen ajatukseen, että asianomaisen yrityksen objektiiviset intressit eivät ole erillisiä niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden intresseihin nähden, joiden määräysvallassa yritys on, ja että väitetyn vahingon vakavuutta ja korjaamattomuutta on siten arvioitava sen yhtymän tasolla, jonka nämä henkilöt muodostavat. Tämä intressien yhtyminen on hyväksyttävä peruste erityisesti sille, että asianomaisen yrityksen intressiä pysyvä elinkelpoisena ei arvioida erillään niiden henkilöiden, joiden määräysvallassa se on, intressistä sen toiminnan jatkumiseen (asia T-241/00 R, *Le Canne v. komissio*, määräys 15.1.2001, Kok. 2001, s. II-37, 40 kohta).
- 56 Näin ollen samalla tavoin kuin yritysten yhteenliittymälle aiheutunutta vahinkoa voidaan arvioida siten, että otetaan huomioon sen jäsenten taloudellinen tilanne, kun kyseisen yhteenliittymän objektiiviset intressit eivät ole erillisiä siihen liittyneiden yritysten intresseihin nähden (ks. em. asiassa SCK ja FNK v. komissio 14.10.1996 annetun määräyksen 35—38 kohta), nyt käsiteltävässä asiassa on otettava huomioon kantajan jäsenten taloudellinen tilanne.
- 57 Tältä osin kantaja on tyytynyt toimittamaan tietoja vain tärkeimmän jäsenensä SA Deiran tilanteesta esittämättä mitään sellaisia seikkoja muiden jäsentensä taloudellisesta tilanteesta, joiden perusteella voitaisiin käytännössä arvioida, onko niillä riittäviä varoja sen intressien suojelemiseen.
- 58 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole onnistunut osoittamaan, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy. Vaatimuksen hylkääminen on perusteltua jo yksin tällä perusteella.
- 59 Joka tapauksessa on todettava, että vaikka kiireellisyydestä esitettäisiinkin näyttöä, välimiuhakemuksen hyväksyminen ei olisi perusteltua, kun punnitaan asianosaisten intressejä.

- 60 Edellä 52 kohdassa mainitusta tilitoimiston ilmoituksesta ilmenee tältä osin, että vaikka komission väitetty velka kantajalle, kirjanpitäjän mukaan 144 570 euroa, maksettaisiin, kantaja ei siltikään kykenisi maksamaan kaikkia velkojaan tavarantoimittajilleen. Tästä ilmoituksesta ilmenee niin ikään, että kantajalla ei ole ollut 30.11.1999 jälkeen enää toimintaa ja että se on kirjanpitonsa mukaan velkaantunut. Näin ollen on todettava, että vaikka kantajan nyt käsiteltävässä asiassa vaatima 68 070 euron suoritus maksettaisiin, tämä ei kykenisi suoriutumaan velvoitteistaan. On siis todennäköistä, että kantaja ei kykenisi palauttamaan kyseistä määrää komissiolle, mikäli pääasian kanne hylättäisiin.
- 61 Tämän määrän takaisinperimisen mahdollisuuksia koskeva epävarmuus on erityisen suuri sen vuoksi, että komissio, joka on kantajan muodostamaan etuyhtymään nähden täysin ulkopuolinen, on tätä heikommassa asemassa, koska sillä ei ole tietoja, joiden perusteella voidaan tilaisuuden tullen tehokkaasti vedota asetuksen N:o 2137/95 24 artiklassa tarkoitettuun kyseisen etuyhtymän jäsenten taloudelliseen yhteisvastuullisuuteen.
- 62 Näiden seikkojen perusteella se vaara, että välitoimena vaaditun määrän suorittaminen osoittautuu peruuttamattomaksi ja että välitoimihakemuksen hyväksyminen siten tekee pääasiassa annettavan ratkaisun vaikutuksettomaksi, on hyväksyttävä peruste hylätä nyt käsiteltävä vaatimus intressien punninnan perusteella.
- 63 Näin ollen välitoimihakemus on hylättävä, ilman että olisi tarpeen tutkia, täytyykö ilmeiseen perusteltuuteen liittyvä edellytys.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä joulukuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti